

1^η Συνοπτική Αναφορά eReNet: Το περιεχόμενο της αειφόρου ενεργειακής αγοράς στις στοχευμένες περιοχές

Δήμος Αμυνταίου

Αειφόρος Ενέργεια

Ο Δήμος Αμυνταίου υπάγεται στην Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας, στην οποία παράγεται το 80% της συνολικής ηλεκτρικής ενέργειας στην Ελλάδα. Η ύπαρξη πολλών θερμοηλεκτρικών σταθμών στην περιοχή οφείλεται στις τοπικές πλουτοπαραγωγικές πηγές του λιγνίτη, ο οποίος αποτελεί την καύσιμη πρώτη ύλη για αρκετούς σταθμούς.

Ο Δήμος Αμυνταίου αποτελεί τμήμα της τεκτονικής τάφρου Μοναστηρίου – Αμυνταίου – Πτολεμαΐδας – Σερβίων, στην οποία βρίσκονται τα μεγαλύτερα λιγνιτικά κοιτάσματα της χώρας. Συγκεκριμένα, τα κοιτάσματα του Αμυνταίου ξεπερνούν τους 450 εκατ. τόνους, ενώ αποτελούν καύσιμη ύλη στον Ατμο Ηλεκτρικό Σταθμό (ΑΗΣ) Αμυνταίου – Φιλώτα, που είναι εγκατεστημένος Βορειοδυτικά του οικισμού του Φιλώτα. Ο σταθμός αποτελείται από 2 μονάδες συνολικής ισχύος 600 MW (2 X 300 MW), οι οποίες μέσω Συμπαγωγής Ηλεκτρισμού και Θερμότητας (ΣΗΘ) εγκατεστημένης ισχύος 24 MW_{th}, τροφοδοτούν μέσω του υφιστάμενου δικτύου τηλεθέρμανσης τον οικιακό και τριτογενή τομέα του Αμυνταίου με θέρμανση, σε σχετικά χαμηλό κόστος. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι συγκεκριμένες μονάδες του ΑΗΣ υπάγονται στο ευρωπαϊκό Σύστημα Εμπορίας Δικαιωμάτων Εκπομπών (ΣΕΔΕ – EU-ETS).

Οι θερμοηλεκτρικοί σταθμοί της περιοχής έχουν αποτελέσει για πολλές δεκαετίες την κινητήρια δύναμη, συνεισφέροντας στην περιφερειακή ανάπτυξη και οικονομική ευημερία της περιοχής. Ακόμα και μέσα στην οικονομική κρίση, η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) αποτελεί κύριο εργοδότη της περιοχής.

Παρότι όμως τα παραπάνω αποτελούν ευρέως αναγνωρισμένα γεγονότα, είναι παράλληλα φανερή η περιβαλλοντική υποβάθμιση και τα υψηλά επίπεδα ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Πολύ συχνά δημοσιεύονται στον τοπικό Τύπο άρθρα, και όχι μόνο, σχετικά με τα προβλήματα υγείας που προκαλεί η λειτουργία τέτοιων σταθμών.

Η εικόνα ολοκληρώνεται από το γεγονός ότι μέχρι το 2009, δεν είχε υλοποιηθεί καμία επένδυση σε Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ) και Εξοικονόμησης Ενέργειας (ΕΞΕΝ), στην περιοχή.

Όλες οι παραπάνω παράμετροι αποτέλεσαν την κινητήρια δύναμη πίσω από την απόφαση του Δημάρχου Αμυνταίου, για αειφόρο ενεργειακό σχεδιασμό στην περιοχή, ο οποίος θα επιτρέψει τη δημιουργία επιπρόσθετων θέσεων εργασίας και τη μείωση της περιβαλλοντικής μόλυνσης. Ως εκ

τούτου, ο Δήμος συμμετέχει σε δύο σημαντικές πρωτοβουλίες, το «Ενεργειακό Δίκτυο Αγροτικών Περιοχών Μάθησης για Δράση - eReNet», το οποίο συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα «Ευφυής Ενέργεια για την Ευρώπη – Intelligent Energy Europe», και το «Δίκτυο Ενεργειακών Δήμων – NEPROM. Υπό το πλαίσιο του eReNet ο Δήμαρχος υπέγραψε το Σύμφωνο των Δημάρχων στις 18 Απριλίου 2011, ενώ ενέκρινε το Σχέδιο Δράσης για την Αειφόρο Ενέργεια (ΣΔΑΕ) του Δήμου στις 17 Οκτωβρίου 2012.

Αγορά Ενέργειας

Όπως προαναφέρθηκε, έργα σχετικά με την αειφόρο ενέργεια ήταν σχεδόν ανύπαρκτα στο Αμύνταιο, μέχρι το 2009. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις εργασίες για την υλοποίηση του ΣΔΑΕ της περιοχής, η κοινότητα, το 2009, παρουσίαζε πολύ μικρή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκά, παρότι οι ηλιακοί θερμικοί συλλέκτες έχουν σημαντικά επίπεδα διείσδυσης στην περιοχή. Τέλος, βιομάζα (ξυλεία) χρησιμοποιείται για θέρμανση στην περιοχή.

Για λόγους συγκρισιμότητας, ο παρακάτω πίνακας (Πίνακας 1) παρουσιάζει την κατανάλωση ενέργειας, σε GWh, για το 2009, τόσο σε τοπικό, όσο και σε εθνικό επίπεδο.

Πίνακας 1: Τελική Κατανάλωση Ενέργειας (GWh) 2009

	Βενζίνη	Πετρέλαιο Κίνησης	Πετρέλαιο Θέρμανσης	Τηλεθέρμανση	Βιομάζα	Ηλιοθερμική	Ηλεκτρική Ενέργεια
Αμύνταιο	31,3	79,4	95,7	27,4	10,5	1,4	62,9
Ελλάδα	49.741,5	32.377,9	42.251,8	569,9	9.850,6	2.116,7	54.707,5

Επιπλέον, στον Πίνακα 2 παρουσιάζεται σε αντιπαραβολή η συμμετοχή του Δήμου και η συμμετοχή της χώρας στην παραγωγή ενέργειας από ΑΠΕ, το 2009

Πίνακας 2: Παραγωγή Ενέργειας (GWh) 2009

	Υδροηλεκτρική	Αιολική	Φ/Β	Γεωθερμική	Βιομάζα	Βιοαέριο	Βιοκαύσιμα	Ηλιοθερμική	Σύνολο
Ελλάδα	5.256,76	2.546,97	46,52	255,86	9.269,11	662,91	825,73	2.116,66	20.980,52
Αμύνταιο	-	-	0,35	-	10,5	-	-	1,4	12,25

Τέλος, σύμφωνα με τα διαθέσιμα δεδομένα, συγκρίσεις μεταξύ τοπικού και εθνικού επιπέδου μπορούν να διενεργηθούν μόνο αναφορικά με την κατά κεφαλήν ενεργειακή κατανάλωση, η οποία το 2009 ήταν 21,2 MWh, σε εθνικό επίπεδο και 18,2 MWh σε τοπικό.